

PARKHERSTELLINGSOORDEN.

Het voorlaatste nummer bevatte onder Buitenland een berichtje, waaruit men ten onrechte zou kunnen afleiden, dat de parkherstellingsoorden, waarvan de herstellingsboot deel uitmaakt, in het bijzonder dienst doen ter verpleging van tuberculoselijders. Het bestuur der Vereeniging voor Parkherstellingsoorden stelt er prijs op, dat dit nog al eens voorkomende misverstand wordt tegengesproken. Herstellenden en nog niet zieken zijn het, voor wie de instelling moet dienen. Bij uitzondering worden tuberculose-patiënten opgenomen, die geen gevaar opleveren, andere patiënten te besmetten.

Amsterdam, December 1926.

H. PINKHOFF.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — Huwelijksraadgeving. Iets anders dan het „geneeskundig onderzoek vóór het huwelijk” is het nieuwe consultatiebureau, dat, volgens *the Med. Journ. and Record* van 17 Nov., te Berlijn, in navolging van Weenen, is opgericht. Het is bestemd voor hen, die van plan zijn te trouwen of reeds een minder gelukkige verbintenis hebben gesloten. In een van de armere deelen der stad (waarom niet liever juist in Berlin W.?) staat de nieuwe instelling, ondergebracht in een vroeger schoolgebouw, onder leiding van dr. H. F. SCHEUMANN. Aan raadzoekenden zal deze op vriendschappelijke wijze worden verstrekt van een wetenschappelijk, geneeskundig, maatschappelijk en menschelijk gezichtspunt uit.

NIEUW-ZEELAND. — Oude huwelijksraadgeving. Mag men alles gelooven, wat in hetzelfde tijdschrift van de Maori's wordt verteld door ETTIE A. ROUT te Londen, dan zijn de Maori's reeds eeuwen lang Weenen en Berlijn ver vooruit geweest. Zij zegt, dat dit volk, evenals andere natuervolken, door zijn wijsheid op geslachtelijk gebied vrij is gebleven van de ziekten der beschaafde volken, zoolang deze hen met rust lieten. De Maori's noemen ons Europeanen dan ook *pakeha*; — *pa* is volk, en *keha* is ziek. Reeds hun dansen (de politie moge het vernemen!) werkten als voorbehoedmiddel tegen geslachtsziekten, want die werden naakt uitgevoerd. Alleen gehuwde lieden droegen als kenmerk hunner waardigheid een lendendoek. En als nu vreemden in het dorp kwamen, dansten de bewoners en de gasten elkander bij wijze van begroeting naakt tegemoet. Wiens huid niet geheel in orde was, kon deze huppelende quarantaine niet passeeren, of bleef vanzelf weg. Kwamen vreemdelingen ziek aan, dan werden zij afgezonderd in daartoe bestemde hutten, die daarna met de kleeren der zieken werden verbrand. Niemand huwde een man of vrouw die ziek was.

De huwbare vijftienjarige jongelieden werden door de geneesmeesters en de adellijke dames onderricht in „de beginselen van het behoud van de gezondheid en het ras”. De verloving — een huwelijk op proef — duurde acht tot tien jaar. De jongelieden mochten geen innigen omgang hebben zonder voorafgaand „geneeskundig” onderzoek. Dan kreeg de jongeling onderricht in den geest van het boek van VAN DE VELDE, en de jonge dochter mocht daarbij zijn, of wel de leer uit zijn mond ontvangen. De eerste practische toepassing van het geleerde had plaats als openbare plechtigheid. De verdere omgang werd onvruchtbaar gehouden door middel van tampons van mossen, van het kauwen van zekere bladen, wortels, noten of ook door uitspoelingen of door bepaalde dansen. Abortus mocht niet worden verwekt. Wel mocht, zoo noodig, blijvende onvruchtbaarheid door verplaatsing van de baarmoeder worden teweeggebracht. Al zulke maatregelen werden besproken op de conferenties van huisvrouwen tijdens de jaarlijksche plechtige feesten. De gemeenschap maakte na afloop der langdurige verloving uit, of een vruchtbaar huwelijk mocht worden gesloten. Want alleen de beste mannen mochten vader worden. Bijna alle vrouwen werden goed genoeg gevonden om moeder te worden.